

TRETUSEN, grundtal. Tre gånger tusen.
TRETUSENDE, ordningstal. Som följer i ordningen näst efter den tvåtusende niohundrade nittonde nionde.

TREUDD, m. 2. Gaffel med tre uddar.

TREVÄGAMOT, n. 3. Ställe, der tre vägar mötas.

TREVÄLDIG, a. 2. (bot.) *T-e* kallas växter med sex ståndare, tre längre och tre kortare.

TREÄRIG, a. 2. 1) Tre år gammal. — 2) Som varat tre år eller kommer att räcka så länge. *T-t* arbete.

TREÖRSSLANT, m. 2. Slant, som gäller tre rundstycken. Eljest Bankovitten.

TRIAD, -äd, f. 3. (grek.) Tretal, trehet, treenighet.

TRIANDRIA, triandria, f. sing. (grek.) Tredje klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med tre ståndare.

TRIANGEL, triångr, m. 2. pl. *trianglar*. 1) Tredsidig figur. Trehörning. — 2) Ett slags musikinstrument af stål i form af en triangel, som slås med en stälten, för att beledsaga annan musik.

TRIANGULÄR, - - - är, a. 2. Trevinklig.

TRIBAD, -äd, f. 3. (grek.) Qvinna, som drifver otakt med sig sjelf eller med andra af sitt kön.

TRIBUN, -ün, m. 3. I. (lat. *Tribunus*) Öfverste. Se äfv. *Folktribun*.

TRIBUN, -ün, m. 3. II. (lat. *Tribunal*) 1) Talarestol. — 2) Hög, upprest ställning för åskådare. — 3) Altan eller balkong på en offentlig byggnad, hvarifrån man talar till folket eller utdelar prisbelöningar.

TRIBUNAL, - -äl, n. 3. o. 5. (lat.) Domstol, rätt.

TRIBUT, -út, m. 3. (lat.) Skatt; gärd, skyldighet.

TRICK, n. 3. (engelskt ord) I whist och träkarl, hvarje spel utöfver sex.

TRICOT, triká', m. (fransk ord) Sticktyg. — Skrifves äfv. *Triká*. — *Tricoter* (ell. *Trikáer*), tät åtsittande strumpbyxor.

TRICTRAC, tri'ckträck, n. sing. oböjl. (eng.) Ett slags brädspel.

TRIENNIUM, triá'nnium, n. 3. pl. — *ier*. (lat.) Tid af tre år.

TRIFOLIUM, trifólium, n. sing. Örtslägte, på svenska kalladt Våpling eller Klöfver.

TRIFVAS, v. dep. 2. o. 3. Impf. *Trifdes* och *Trefs*. Sup. *Trifvits* och *Trifts*. 1) Befinna sig väl, erfara en känsla af välbefinnande, finna sig nöjd och tillfredsställd. *Jag trifs ej på landet. Han trifdes ej länge der. Barnet t-ves icke, saknar välbefinnande till följe af bristande omvårdnad, otjenlig föda, o. s. v. T. ihop med, se Förlikas*, v. dep. — 2) Säges äfv. om djur och växter med afseende på de mer eller mindre gynnsamma förhållanden för deras lif, hvaruti de befinna sig, och deraf härlytande större eller mindre grad af halsa, kraft eller växtlighet. *Boskapen t-ves väl der. Fåren t. bäst på slätterna. Träden t. icke i denna jordmån. Vinrankan trifs ej i norden.*

TRIFVEN, se *Trefven*.

TRIGLYF, -y'f, m. 3. (grek.; byggn. k.) Ett slags prydnad på frisen öfver kolonner, isynnerhet öfver de doriska. [-glyph.]

TRIGONOMETRI, trigónámetri', f. 3. (grek.) Den del af matematiken, som lärar, att genom tre kända delar (vinklar ell. sidor) af en triangel finna de tre öfriga obekanta. *Plan t.*, som hand-

lar om rätliniga trianglar. *Sferisk t.*, om sferiska trianglar.

TRIGONOMETRISK, a. 2. Som hörer till trigonometrien. *T-a beräkningar*. — *Trigonometriskt*, adv. Genom trigonometriens tillhjälp.

TRILLA, v. n. 1. (fam.) Rulla, hvälfras. *Klotet t-de ur banan. T. i diket, usför trappan*. — *Trillande*, n. 4.

TRILLA, f. 1. Liten enspännig, vanligen tvåsitsig vagn.

TRILLING, m. 2. *T-ar* kallas syskon, som äro födde på samma gång af samma moder.

TRILLION, - -ön, m. 3. Tusen gånger tusen billioner.

TRILLVAL, m. 2. Staf i en trälla. — Rätare *Trällval*.

TRILOBIT, - -it, m. 3. Ett slags petrifikat af Crustaceernas klass.

TRILSK, a. 2. (prov.; beslägtadt med Tredsk) Ovillig, tredsak, envig, trög, lat.

TRIMESTER trimäst'r, m. 3. (lat. *Trimestris*) Tre månaders tid, ett fjerdedels år.

TRIMMA, v. a. 1. (sjöt.) *T. ett segel*, ställa det efter vinden.

TRIND, a. 2. Rund som ett klot eller som en vals, stock. *T-a kinder. T-a armar. T. i ansigtet. T. och fet.* (Fam.) *T. som en rofva*, mycket fet.

TRINDHET, f. 3. Egenskapen att vara trind; trind form.

TRINDKANTIG, a. 2. Som har trinda kanter. *De t-a benen i handlofven*.

TRINDLAGD, a. 2. Trind i ansigtet.

TRINDSNÖ, m. sing. Hård snö, som faller i trinda korn.

TRINITATIS-SÖNDAG, m. 2. Trefaldighets-söndag.

TRINITET, - -ét, f. 3. (lat. *Trinitas*) Tre-enighet, trefaldighet.

TRIO, tri'ó, n. 4. (ital.) 1) Trestämmigt musik- eller sångstycke. — 2) (fig.) Tre personer, förenade genom vänskap, intressen, verksamhet eller lika tänkesätt.

TRIOL, -ól, m. 3. (i musik) Notfigur, bestående af trenne toner, som gälla lika med tvenne af samma valör.

TRIPLE, tri'pp'l, m. 2. pl. *triplar*. (af lat. *Triplex*) Trefaldigt tal ell. storhet; antal af tre.

TRIPLELALLIANS, tri'pp'l-alliánngs, m. 3. Förbund emellan tre makter.

TRIPLERÄ, v. a. 1. Tredubbla.

TRIPLETT, -plätt, m. 3. Afskrift af en kopia.

TRIPPLICITET, - -ét, f. 3. Trefaldighet.

TRIPOD, -påd, m. 3. (grek.) Trefot.

TRIPPA, v. n. 1. (fam.) Gå fort på framfötterna med små, lätta, nästan hoppande steg. *Vissa fåglar t. T. frám, i'n, förbi*, m. m. *Komma t-nde*. — *Trippande*, n. 4.

TRIPPEL, tri'pp'l, m. sing. (ital. *Tripolo*) Ett grågult mineral, som brukas till metallers pole-ring, bestående af kisel, jern och något lerjord.

TRIPP TRAPP TRULL, - -trull, s. sing. oböjl. Ett slags sällskapsspel. *Spela t. t. t.* — Säges äfv. om föremål, som i storlek äro efter hvarandra, isynn. om barn.

TRIREM, trirém, m. 3. (lat.) Treoddarskepp.

TRISETT, se *Tresett*.

TRISSA, tri'ssa, f. 1. (af *Trind*) 1) Liten rund, svarfvad skifva, hvarmed gossar roa sig, då de med påkar sätta den i en stark, löpande fart.